

1979.

Aspekten
van
Limburgse
kunst

Ten geleide

Informatie geven over beeldende kunst in de eigen provincie is een vast onderdeel binnen het Venlose tentoonstellingsprogramma.

Aspekten van Limburgse Kunst ditmaal, of beter negen momentopnamen uit de ateliers van evenzovele in Limburg geboortige of woonachtige kunstenaars.

Voor vier van hen is deze presentatie een debuut in Venlo: Hub Delnoy uit Vijlen, Michel Huisman uit Heerlen, Raph uit Schaesberg en Jos van Wunnik uit Genum (Fr). Anderen toonden er in het verleden slechts enkele werken in grote Limburg-overzichten: Gilbert de Bontridder uit Heel, Fien Huth, Toon Teeken en Han van Wetering, allen uit Maastricht. Alleen Gène Eggen exposeerde hier eerder en uitgebreider. Uit zijn recente omvangrijke reeks schilderijen, tekeningen en beelden rond Monique worden thans een tiental schilderijen getoond.

Individualiteit en eigenzinnigheid kenmerken het werk van de negen exposanten en zou men de rode draden kunnen noemen die door de expositie lopen. De bij enkele van de exposerende kunstenaars aanwezige belangstelling voor literatuur, voor poëzie in het bijzonder, blijkt een ander punt van overeenkomst te zijn.

Th. V.

opleiding:
Stadsacademie Maastricht
Rijksacademie voor Beeldende
Kunsten Amsterdam

De kunstenaar is aldoor zoekend naar het waarom van alle dingen. De eeuwige vraag, die de mens zich telkens weer stelt omtrent zijn herkomst, zijn aanwezigheid nu en in de toekomst, komt de kunstenaar wel heel duidelijk tegen in zijn werk.

Soms wordt hij daarbij geholpen van buitenaf. En zo ontstond een portrettenreeks - met schetsen, voorstudies en beelden, samen ongeveer 100 stuks - waarvan op deze expositie een collectie te zien is.

Bij het zoeken naar de grenzen van het bestaan, ontdekte ik in mijn kennissenkring iemand, die mij in mijn pogingen een eind verder hielp: Monique. Al tekenend en schilderend ontstond een wisselwerking, die verder ging dan het uitbeelden. We herkenden iets gemeenschappelijks. Deze vrouw noemde zaken, die ik niet eerder in mijn werk was tegengekomen. Die zaken kregen beeld in kleur en lijn. Maar ook herkende zij zich in deze werken, in houding en gevoelens.

Zo werden deze portretten "dubbelportretten".

Het hanteren van de verworvenheden waren mijn aandeel, de kleuren en composities waren haar wereld. Deze kleuren waren nieuw voor mij en hielden toch ook weer een herkenning in. De portretten zijn niet direct objectief herkenbaar. Het zijn meer geschilderde gesprekken. Al pratende ontdekten wij telkens nieuwe uitgangspunten, die al schilderend vertaald werden.

De gehele collectie ontstond in ongeveer twee jaar. De schilderijen dragen geen titels, ze vormen een gesloten geheel, een serie. De nummering is in volgorde van ontstaan en wel zo, dat dit dan weer een keuze is uit de gehele serie.

Gène Eggen.

